

Prenumerationspris $\frac{1}{4}$ år Kr. 3:— $\frac{1}{2}$ " " 1 50	Utgiven av Svenska Folkförbundet. Redaktör: Andreas Stahl, Riddaregatan 3, Reval. UTKOMMER ALLA ONSDAGAR	Utlandet: $\frac{1}{4}$ år Kr. 4:— $\frac{1}{2}$ " " 2:—
--	--	--

Svenska dagen.

Den 6 november samlas svenskarna jorden runt kring hjältekonungens Gustav den II. Adolfs minne. Denna dag har blivit för svenskarna en nationaldag.

Den kringspidda svenska stammen har all anledning att samlas, att stärka stambanden, och att känna sig som en stor familj, vars medlemmar äro beredda att hjälpa varandra i nöd och lust.

Estlandssvenskarna utgöra en ringa del av den svenska familjen, och utan motsägelse, den som fått genomgå de hårdaste öden, och i följd därav i mångt och mycket blivit efter de bättre lottade stamfränderna. Den nya tid som randats för oss efter Estländska Republikens grundläggning, giver oss utvecklingsmöjligheter, men kräver även ett självmedvetet arbete i de kulturella, nationella, andliga och sociala frågor, som utgöra underpanten för den svenska kulturens bestånd och framtida utveckling även i i vårt land.

Om vi förbliva trogna oss själva, vår stam, vårt språk, är framtiden vår.

Samhörighet och sammanhållning utgöra en bärkraft, som kan trotsa motgångar och svårigheter.

Må vi alltid, men isynnerhet på Svenska dagen, känna den inre styrka som ligger däri, att vi icke äro några få, spridda, ensamma och övergivna svenskar, utan medlemmer av en stark, livskraftig nation, som tryggt kan se mot framtiden. Må vi alla känna den lyftande tanke och förädlande kraft, som Svenska dagen medför.

„Upp och verka med all din håg,

Värna vårt språk och minne,
Ung och gammal, och hög och låg

Ene det svenska sinne!“

H. P.

En svag punkt.

Senaste vecka besöktes Reval av ett hundratal finska teologer, vilka hade för avsikt att lära känna Revals ärevördiga gamla kyrkor och i övrigt göra sig bekanta med våra förhållanden.

Under besöket, som varade par tre dagar, besöktes olika kyrkor jämte andra mera i ögonen fallande ställen, som erbjödo gästerna särskilt intresse. Bland annat besöktes Birgittinerklostrets ruiner utanför Reval. Bland finnar befunno sig även några svenska prästmän: pastor Krook, Lindgren m. fl., exkursionens ledare var prof. Ruuth.

Bland andra kyrkor i Reval besöktes även den svenska, som ju kanske mer än de flesta erbjuder rätt mycket av intresse. Programmet för besöket var rätt vidlyftigt och inleddes med en mycket tankerik predikan på finska av dr. Voipio. Predikan översattes till estniska av pastor Kokkamägi. Ursprungligen var det icke meningen att man även skulle säga någonting på svenska, men efter livligt parlamentär ingingo finnarna på att pastor Lindgren skulle hålla ett kort anförande på svenska. När dr. Voipio slutat sin predikan, meddelade han således menigheten att efter sången skulle följa svenska.

Efter detta meddelande förmärktes en livlig rörelse bland de finska ungdomarna, och man

började förstulet blicka mot dörren. Man märkte därvid att en skugga gled över de flestas ansikten, liksom om de velat säga: får man ej ens i ett främmande land ro för detta fördömda språk; (jag skulle ha skrivit ovanstående uttryck på finska, men tyvärr behärskar jag ej tillräckligt nämnda språk, och någon ordbok har jag ej heller till hands.)

När således „Kättaren“ hade sjungit ut, öppnades kyrkdörren på nytt och de „förlorade“ sönnerna, (om jag såg rätt, fanns det döttrar också), återvände.

Efter detta mellanfall talade prof. Ruuth på finska om den finska och estniska kyrkans gemenskap under gångna tider.

Jag drar mig till minnes, att dr. Voipio just i sin predikan vidrörde den saken, att finnarna ofta inte kunna skicka sig, när de befinna sig i andra länder. — Männe detta inte kan gälla som en förmildrande omständighet?

A. Stahl.

Kyrkoherde John Klasson.

Den 19 d:s lämnade kyrkoherde J. Klasson Wormsö för att upptaga arbetet i en finskspråkig församling i Luelå stift.

Pastor J. Klasson, som utexaminerats från Ev. Fosterlandsstiftelsens missionsinstitut och kallats hit genom S. O. V. för det svenska kyrkliga och kulturella arbetet, antog efter en kortare tids vistelse på Nuckö prästgård och vid Birkas folkhögskola, den, efter kyrkoherde Malms fränfalle lediga prästtjänsten på Wormsö, till vilken tjänst han invigdes av H. H. Sveriges ärkebiskop Dr. N. Söderblom. Under sin tjänstgöring på Wormsö, omkring 8